

ת"פ 47113/02/22 - מדינת ישראל נגד יצחק כהן

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 47113-02-22 מדינת ישראל נ' כהן(עציר)

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	יצחק כהן (עציר)

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 **(להלן: "פקודת הסמים")**.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום התגורר הנאשם בדירת אמו ברחוב קוממיות 3 בקרית ים (להלן: **"הדירה"**). החל ממועד שאינו ידוע למאשימה ועד לתאריך 08.02.2022 החזיק הנאשם בדירה תערובת סמים המורכבת משילוב של MDMA וקטמין (להלן: **"הסמים"**) במשקל כולל של 61.4551 גרם נטו וזאת, שלא לצריכתו העצמית וללא היתר רשיון מאת המנהל ובאופן הבא:
 - א. בארון בחדר השירות, בתוך אריזת פלסטיק סגורה בסגר, תערובת סמים המורכבת משילוב של MDMA וקטמין במשקל כולל של 61.12 גרם נטו.
 - ב. בארון בחדר השינה, בתוך אריזת פלסטיק סגורה בסגר, תערובת סמים המורכבת משילוב של MDMA וקטמין במשקל כולל של 0.3351 גרם נטו.
3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון דיוני לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ועתר להפנותו לקבלת תסקיר של שירות המבחן ואולם המאשימה הצהירה, כי אינה מחויבת להמלצות התסקיר והצדדים יטענו באופן חופשי לעונש.

תסקיר שירות המבחן

4. ביום 07.07.2022 הוגש תסקיר של שירות המבחן בעניינו של הנאשם. בתסקיר סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, בן 30 רווק המתגורר, עובר למעצרו עם אמו בביתה. נסיבות המשפחתיות של הנאשם מצוינות בפירוט נרחב בתסקיר ובשל צנעת הפרט לא אציין אותן בגזר הדין. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם עולה כי לחובתו הרשעה קודמת אחת אשר חלה עליה התיישנות.

בהתייחסו לעבירה מושא כתב האישום לקח הנאשם אחריות מלאה על מעשיו אך שלל כי החזיק את הסמים שלא לצריכתו העצמית. הנאשם הסביר לשירות המבחן, כי רכש כמות גדולה של הסמים המתוארים בכתב האישום לצורך שימוש העצמי בלבד. הנאשם הכחיש בפני שירות המבחן סחר בסמים. יחד עם זאת שירות המבחן ציין, כי על אף שהנאשם מכחיש עיסוק בסמים או החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הוא מתרשם כי הנאשם מבין את חומרת התנהגותו. שירות המבחן ציין בתסקירו כי קיבל מידע מהשירות הסוציאלי בבית המעצר קישון, שם שוהה הנאשם מאז מעצרו וממנו עולה, כי הנאשם ביקש ואף השתלב מזה כ- 5 חודשים בתכנית גמילה המיועדת לעצורים המתמודדים עם בעיות התמכרות. השירות הסוציאלי של בית המעצר ציין, כי בעת שהותו בתכנית, הנאשם השתדל לעמוד בנהלי התכנית, עם זאת התקשה למתן את דפוסי האלימות שלו, התקשה לקחת אחריות ונטה לוותר עצמי. צוין, כי הנאשם הוצא מתכנית הטיפול והומלץ לשלבו במסגרת טיפולית ארוכת טווח הכוללת התייחסות לבעיות האלימות והתמכרות המותאמת לצרכיו. להערכת שירות המבחן קיים סיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד.

לאור הקושי של הנאשם בהשתלבותו בתכנית הטיפולית בבית המעצר והתרשמות שירות המבחן מסיכון להישנות עבירות דומות ולאור דפוסי התנהגות תוקפנים וחסרי גבולות, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית כלשהי במסגרת הקהילה והמליץ על שילוב הנאשם בכלא בו יוכל יהיה לעבור הליך טיפולי אינטנסיבי ושיקום מה שיפחית, לדעת שירות המבחן, הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

5. במסגרת הטיעונים לעונש הגיש ב"כ המאשימה טיעונים בכתב (ת1). ציינה המאשימה, כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בעובדות כתב האישום טרם נשמעו הראיות בתיק. הדגישה המאשימה בטיעוניה בכתב נסיבות ביצוע העבירות והפגיעה הקשה בערכים חברתיים מוגנים, לרבות הסיכון בהפצתם בקרב הציבור. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין 2 שנות מאסר ברף התחתון לעונש של 4 שנות מאסר בפועל ברף העליון והפנה לפסיקה רלוונטית במקרים דומים לטעמה. באשר לעונשו של הנאשם עתרה המאשימה לעונש ברף התחתון של המתחם, הטלת מאסר על תנאי משמעותי ומרתיע, קנס כספי בהתאם לסעיף 32 לפקודת הסמים, פסילת רישיון נהיגה בפועל, מיום סיום תקופת המאסר.

טיעוני ההגנה לעונש

6. ב"כ הנאשם הגיש בפתח טיעוניו לעונש תמונות המתעדות את מקום הימצאות הסמים- סומן **נ/1** וזאת בתמיכה לטענתו ולפיה הסמים לא הוסלקו במקומות מסתור אלא היו גלויים וניתן היה לאתרם בקלות, מה שמלמד לטענתו על העדר תחכום. עוד ציין הסנגור שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, עוד בחקירתו במשטרה ונטל אחריות מלאה על מעשיו ועל הסמים שנתפסו. הפנה הסנגור לאמור בתסקיר שירות המבחן לעניין לקיחת האחריות על ידי הנאשם. הסנגור שלל טענת המאשימה ולפיה הסמים נועדו להפצה בקרב הציבור ולדבריו, טענת המאשימה בעניין זה לא נתמכה בראיות מתאימות ולא קיימת כל אינדיקציה לכך בחומר הראיות.

הסנגור הדגיש את נסיבות חייו של הנאשם, בהם היותו חשוף לשימוש בסמים על ידי אביו ומות אביו מדום לב, בהיותו בן 15 שנים. הסנגור ביקש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה כי השתלב בתוך כתלי בית המעצר בתכנית גמילה ושהה בתכנית פרק זמן לא מבוטל של כ- 5 חודשים, מה שמלמד, לטעמו, על לקיחת אחריות ורצון לשינוי וגמילה. הסנגור הגיש מכתב מהיחידה לטיפול בהתמכרויות בעיריית קריית ים ולפיו הם מוכנים לקבל את הנאשם לטיפול ביחידה עם שחרורו. באשר למתחם העונש ההולם טען ב"כ הנאשם כי בשים לב למדיניות הענישה אליה הפנה הרי שמתחם הענישה נע בין עונש של מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ברף התחתון לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה טען ב"כ הנאשם כי יש לשקול את שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות החוק והודאתו גם בפני בית המשפט בהזדמנות הראשונה.

הוסיף וטען ב"כ הנאשם כי חלף זמן ניכר מאז ביצוע העבירה וציין עוד כי אין לנאשם הרשעות קודמות. לסיכום הדברים עתר ב"כ הנאשם להסתפק לעניין העונש בתקופת מעצרו.

הסנגור הגיש אסופת פסיקה בתמיכה למתחם לו עתר- **סומן נ/3**.

7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה וציין, כי הוא לוקח אחריות ומנסה לטפל ולשקם עצמו הנאשם הוסיף כי הוא מבין את חומרת מעשיו ואמר שלא היתה לו כוונה לפגוע באחר והתחייב שלא לחזור עליהם.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

9. בכל הנוגע **לערכים החברתיים המוגנים** אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נדמה כי אין צורך להכביר מילים על אודות החומרה הרבה הכרוכה בעבירות הסמים. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, בריאותו, ביטחונו האישי ועל רכושו.

10. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי בראש ובראשונה לסוג הסם אותו החזיק הנאשם. המדובר בתערובת סמים מסוכנים של סם מסוג MDMA וסם מסוג קטמין, הנמנים עם "הסמים הקשים". הנאשם

החזיק בבית שבקרית ים, את תערובת הסמים, במשקל כולל של 61.4551 גרם נטו וזאת שלא לצריכתו העצמית.

11. **באשר למדיניות הענישה הנהוגה בגין החזקה של סמים שלא לצריכה עצמית**, בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על הצורך במאבק עיקש בעבירות הסמים, באמצעות ענישה מרתיעה ומשמעותית ויפים לעניינו הדברים שנאמרו, בע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010):

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

כן אפנה לדבריו של בית המשפט העליון בע"פ 8048/19 **פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל**, (החלטה מיום 04.06.2020) אמנם שם הדברים נאמרו הדברים בכל הנוגע לסם מסוג קוקאין אך הם יפים ונכונים ביתר שאת גם לעניינו:

"דברים אלו מקבלים משנה תוקף, עת הורשע המערער בהחזקת כמות גדולה של סם מסוג קוקאין, הנמנה בין הרעים והמרים שבסמים המסוכנים, בשל טבעו הממכר והתלות הגבוהה הנוצרת בו, ומחמת השפעותיו ההרסניות על גוף האדם ונפשו ועל החברה כולה".

12. **באשר למדיניות הענישה הנהוגת, ראיתי להפנות לפסקי הדין הבאים אשר בחלקם מדובר בנסיבות חמורות הרבה יותר מעניינו:**

רע"פ 1807/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.3.2022) - פלוני הורשע בבית משפט השלום, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, שיבוש מהלכי משפט, נהיגה ללא רישיון תקף, וכן עבירה של חובת פוליסה. פלוני החזיק ברכבו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 49.3 גרם נטו. בנוגע לעבירת הסמים ולעבירת שיבוש מהלכי משפט, קבע בית משפט השלום מתחם הנע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר בפועל, ובכל הנוגע לעבירות התעבורה נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ל- 12 חודשי מאסר בפועל. לבסוף, סטה בית משפט השלום מן המתחם שקבע, והשית על פלוני 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, כך שעל פלוני הושתו 18

חודשי מאסר בפועל (חלף המאסר לריצוי בעבודות שירות). בקשת רשות הערעור נדחתה.

ע"פ 9910/17 **גריפולינה נ' מדינת ישראל**; ע"פ 10004/17 **חטיב נ' מדינת ישראל** (3.5.2018) - המערערים הורשעו על יסוד הודאתם בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. על פי המתואר, שוטרים שהגיעו לדירת המערערים וביקשו לבצע בה חיפוש, ביקשו מהשכנה להיכנס לדירה ולבקש מהמערערת להתלבש. השכנה נכנסה אל הדירה והמערערת הוציאה מארון הבגדים שקית ניילון ובתוכה סם מסוג הרואין במשקל של 40.15 גרם וסם מסוג חשיש במשקל 54.87 גרם, והכניסה אותה למכנסי השכנה. בחיפוש בדירה נתפסה בחזקת המערער (חטיב) חבילת סמים שהכילה 21.751 גרם קוקאין, וכן חשיש במשקל כולל של 3.26 גרם. בכל הנוגע למערערת קבע בית המשפט המחוזי מתחם הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר, ובכל הנוגע למערער נקבע מתחם הנע בין 15 ל- 36 חודשי מאסר. על כל אחד מהמערערים נגזר עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

רע"פ 894/16 **פרץ נ' מדינת ישראל** (10.2.2016) - המבקש הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. המבקש החזיק בדירתו 31.05 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קוקאין. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 15 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המבקש 15 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעורו של המבקש נדחה. כך גם בקשת רשות הערעור.

רע"פ 1425/15 **טבול נ' מדינת ישראל** (5.3.2015) - המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. בעת חיפוש ברכב בו נסע המבקש ואשר נהג בו אחר, נתפס המבקש כשבהחזקתו (בתיקו ובמקומות שונים ברכב) סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 38.375 גרם נטו. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשי עבודות שירות לעשרות חודשי מאסר בפועל, וגזר על המבקש 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, וכן עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המשיבה והשית על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל (חלף עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות). בקשת רשות הערעור נדחתה.

עפ"ג 7474-09-17 **מדינת ישראל נ' שגב** (26.2.17) בו הורשע נאשם בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 31.37 גרם, ולאור הליך שיקום משמעותי נידון הנאשם ל-6 חודשי עבודות שירות.

עפ"ג 4757-09-12 **דהן נ' מדינת ישראל** (21.3.13) נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 17.2 גרם נטו מחולק ל-6 אריזות ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 40959-05-19 **מדינת ישראל נ' גבאי** - הורשע נאשם בהחזקת 20 גרם של סם מסוכן מסוג קוקאין ובנוסף הורשע בהחזקת סם מסוג קנבוס במקומות שונים בביתו ובמספרה השייכת לאביו. נקבע מתחם ענישה שבין 9 חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות במקרים מתאימים ועד לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. על

הנאשם הושת עונש של 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות בשל חריגה משיקולי שיקום.

ת"פ (מחוזי תל אביב) 43983-05-19 **מדינת ישראל נ' ראובן** (19.3.2020) - הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בשתי עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, ובעבירה של החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או לצריכתו. על פי האישום הראשון, הנאשם החזיק ברכבו 317.46 גרם נטו של סם מסוכן מסוג MDMA. על פי האישום השני, הנאשם החזיק בדירה סמים מסוכנים לפי הפירוט הבא: 10 גרם קוקאין, 19 טבליות MDMA, 15.62 גרם MDMA, 6.26 גרם METHYLMETHCATHINONE, 12.02 גרם קטמין, 56 בולים של LSD, וכן שני משקלים אלקטרוניים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 18 ל- 42 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי תל אביב) 22611-02-17 **מדינת ישראל נ' מרדוש** (17.5.2018) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. הנאשם החזיק בדירתו ובחצר הדירה 1.085 ק"ג סם צמחי מסוג אינדזול קרבוקסאמיד ו- 6.55 גרם קנבוס. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר, ומטעמי שיקום חרג מן המתחם והשית על הנאשם מאסרים על תנאי.

13. **לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בענייננו, תוך התחשבות בכמות הסם, ומהותו ראיתי לקבוע מתחם הנע בין 8 חודשי מאסר ל- 20 חודשי מאסר, בצירוף ענישה נלווית.**

14. בענייננו, לא מצאתי, כי מתקיימים שיקולים שיצדיקו סטייה ממתחם העונש שקבעתי, לחומרה או לקולא.

קביעת עונשו של הנאשם

15. במסגרת קביעת עונשו של הנאשם שקלתי את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה ולקיחת האחריות וכן את העובדה שאין לו עבר פלילי. כן שקלתי את נסיבותיו האישיות כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ונטענו גם על ידי סנגורו. עוד ראוי לציין את האמור בתסקיר בנוגע להשתלבות הנאשם בתכנית טיפול בזמן המעצר לפרק זמן של כ- 5 חודשים, ובעיקר את נכונותו להמשיך בהליך טיפולי. בנוסף, על פי האמור בתסקיר ואף בפני בית המשפט, הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו.

16. בהינתן מכלול שיקולים אלו שאינם קשורים בביצוע העבירה ואשר בעיקרם יש כדי להטות את הכף לקולא, מצאתי למקם את עונש מאסרו של האשם ברף התחתון של המתחם. בצד עונש מאסר בפועל תושת גם ענישה צופה פני עתיד, קנס ופסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי.

17. אשר על כן , במכלול כל השיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 8.2.22

5 חודשי מאסר על תנאי למנשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם כל עבירת סמים מסוג פשע ויורשע בה.

קנס כספי בסך של 4,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו . הקנס ישולם ב-8 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 28.01.2023 ובכל 28 לחודש שלאחר מכן.

היה והקנס או חלקו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס לתשלום מיידי.

אני גוזרת על הנאשם עונש של פסילת רישיון נהיגה בפועל של שני חודשים וזאת מיום שחרורו של הנאשם .

בחלוף תקופת הערעור, ניתן להשמיד את המוצגים - הסמים והציוד הנלווה.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

מזכירות בימ"ש תשלח העתק מגזר הדין למשרד הרישוי.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשפ"ב, 28 יולי 2022, בנוכחות הצדדים.